

dene, eller nærmere betegnet: Stigningsforholdene. Som det ærede Medlem meget vel veed, ere de der saaledes, at fra Hasselager til Aarhus rutscher man ned ad hele Tiden. Altsaa foruden den almindelige Vanstuelighed, som er til Stede her i Henseende til at ordne Forholdene paa en anden Maade end ved andre Stationer, er der særlige tekniske Forhold, som gjør det endnu mere betænkeligt, at gaa ind paa Andragendet, og jeg tør ikke sige, at der foreligger for Diebliffet nye Oplysninger, som kunne lede til en anden Afgjørelse med Hensyn til dette Forhold, end den, der tidligere er truffet.

Skjøth: Jeg maa sige, at det var ikke noget meget trostende Svar, den ærede Indenrigsminister gav angaaende Indstillingen under Nr. 1 om at henvise Havnevæsenet ved Brøi til Ministerens Undersøgelse. Jeg skal derfor prøve paa ved et Par korte Bemærkninger at fremstille de Forhold, der finder Sted deroppe, og slutte mig til Udvalgets Anmodning til Ministeren om at gjøre Noget for disse Forhold der; thi det maa jo være Meningen med at henvise Andragendet til Ministerens Undersøgelse. Ministeren veed utvivlsomt, hvorledes Forholdene have udviklet sig oppe ved Brøi. Brøi er jo den nordlige Del af Sjællands-Siden, omtrent nordost for Rallundborg. Inden Saltbækvig blev udtørret, havde Seierøboerne der en naturlig Havn, der tilfredsstillede alle rimelige Forordringer, hvor de albrig vare udsatte for ikke at kunne komme i Land, og hvor Besejlingsforholdene vare ganske normale. Saa blev der givet Koncession til Udtørring af Saltbækvig, og da gik Seierøboerne ind paa et Vandvæsenstommisionsforlig, som man ganske vist kan bebrejde dem, at de ere gaaede ind paa; thi efter Teknikeres Udtalelser var det et daarligt Forlig. De gik nemlig ind paa at faae af Selskabet paa Sjællands-Siden anlagt en Havn, som skulde holde 4 Fod Vand ved daglig Vand. Dette har imidlertid viist sig ganske utilstrækkeligt, og der har desuden været Uenighed til Stede om, hvad der skulde forstaaes derved, om det var 4 Fod i Havnen, eller om der ogsaa skulde være 4 Fod i Besejlingsløbet. Nu ere de imidlertid en Gang gaaede ind derpaa, men den nuværende Generation paa Seierø kan dog ikke godt altid blive ved at lide for Fædrenes Synder paa det Omraade. Man maa ogsaa i høi Grad undskyde en Kommune som Seierø, der saa at sige blev taget med Magt, blev stillet ligeoverfor Argumenter og Følg, som være

dem betydelig overlegne i mange Retninger, og som derfor let fik deres Rrig igjennem ved at love Seierøboerne en Havn med 4 Fod daglig Vand. Forholdene have derefter udviklet sig saaledes, at Aktieselskabet ikke kunde holde sig, og Foretagendet gik derfor over til et Interessentskab, der saavidt mig bekendt bestaar af 3 Følg her i Kjøbenhavn; dette nuværende Interessentskab har forpagtet den udtørrede Saltbækvig ud til en Mand, hvem det saa ved Forpagtningskontrakten er paalagt at holde Havnen vedlige. Nu kan man sige sig selv, at den Mand, som sidder der mod en bestemt aarlig Forpagtningsafgift, er interesseret i at faae saa lidt Bryderi som muligt af Havnen. Han skal ganske vist hjælpe de Baa-gjældende, naar de ikke kunne komme ind eller ud, men man kan sige sig selv, hvor det ender, naar det medfører meget betydelig Uleilighed for ham og som Forholdene nu ere, kan det medføre betydelig Uleilighed. Jeg har selv ligget i Postbaaden til Seierø i halvfemte Time, inden vi kunde komme ud af Havnen. Vi vare saa langt ude at vi ikke kunde vade i Vand, og ud kunde vi heller ikke komme. Det kostede i hvert Fald uhyre Uleilighed. Og dette er en Begivenhed, der ikke ere enestaaende. Den finder Sted overmaade ofte, ja det er endog arriveret, at Postbaaden til Seierø er kæntrret udenfor Havnen paa Grund af de overordentlig vanskelige Besejlingsforhold, der findes paa dette Sted. For nogle Aar tilbage kæntrrede Postbaaden f. Ex. lille Juleaften med alle de Julegaver, der skulde til Seierø; de gik i Vandet og Passagererne med. Forholdene ere saaledes at det vistnok er ganske haabløst at bevare den nuværende Havn. Sogneraadets tekniske Konsulent har i alt Fald ladet skinne igjennem, at det vilde blive meget vanskeligt at tilveiebringe normale Besejlingsforhold paa det Sted, hvor Havnen nu ligger, og det er egentlig ham, der har antydet, at det vil være nødvendigt at skride til Anlæg af Havnen paa et andet Sted. Nu veed jeg, at Interessentskabet har gjort et imødekommende Forsøg, idet det forrige Sommer lod optaste en Dæmning til den ene Side for at standse Tilstrømmingen i Havnen, men den har ikke svaret til sin Hensigt. Det, der klages over, er ikke alene Vandstanden, men tillige de overordentlig ugunstige Tilstrømningsforhold. Naar man er fri for Sand det ene Diebliff, har man det det næste. Jeg tror, det er Meningen ikke alene hos Seierøboerne, men ogsaa hos Interessentskabet, at den nuværende Havn kun vil blive til evig Bryderi for begge Parter.